

Особено мнение
на съдията Владислав Славов по к. д. № 7 от 2009 г.

По допустимостта на искането изразявам следното особено мнение: Общинските съвети са включени в субектите, посочени изчерпателно в Конституцията, които могат да сезират Конституционния съд, но с ограничени правомощия. Те могат да повдигат единствено спорове за компетентност между тях и централните изпълнителни органи - чл. 149, ал. 1, т. 3, втората хипотеза и чл. 150, ал. 1 второто изречение. Органите на местно самоуправление не могат да сезират съда с искане за противоконституционност на законите, независимо в какво се изразява противоречието с Конституцията. Както бе посочено по силата на чл. 149, ал. 1, т. 3 общинските съвети могат да поставят за разглеждане пред Конституционния съд само спорове за компетентност между органите на местно самоуправление и централните изпълнителни органи. Съдът, след като бъде сезиран, следва да образува, допуска и разглежда дела с подобен предмет, когато два или повече от посочените органи претендират да притежават едни и същи правомощия, т.е. необходимо е да съществува припокриване /застъпване/ на компетентности или ситуация, при която се изземват или ограничават компетенции, поверени на местните власти в съответствие с принципа на местното самоуправление, регламентиран в Конституцията. В постоянната си практика /определение по к.д. 13/99 и др./ Конституционният съд последователно поддържа, че е налице основание за разглеждане на спор за компетентност, ако той съществува реално, а не хипотетично. В конкретния случай такъв спор не е налице, тъй като твърдяното изземване на правомощие на орган на местно самоуправление реално би възникнало, ако Народното събрание приеме внесения от Министерския съвет проект на закон за управление на отпадъците в област София. Освен това към момента съществува ясна нормативна уредба относно компетентността на общините по управление на отпадъците – така Закон за управление на отпадъците /ЗУО/, Закон за местните данъци и такси и др. Със ЗУО на общинските съвети са делегирани права да приемат наредба за определяне условията и реда за изхвърлянето, събирането, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови, строителни и масово разпространени отпадъци на своя територия. Не може да се сподели изразеното в определението по допускане на искането, че смисълът на производството по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията е предотвратяване приемането на противоконституционни закони, защото Конституционния съд няма такава компетентност. Единствената

регламентирана хипотеза на такава компетентност за превантивен контрол съдът може да осъществява по т. 4, предл. първо от цитирания текст. Вярно е, както е посочено в определението по допускане и по-горе, че органите на местно самоуправление имат ограничена компетентност да сезират Конституционния съд, но това не означава, че съдът следва да разглежда хипотетични спорове, възникнали от евентуални законопроекти. На първо място не трябва да се ограничава правомощието на Народното събрание, което чрез обсъждане и приемане или неприемане да изрази отношението си към конституционността на предлаганата промяна в законова уредба, респ. на законопроекта. На второ място, не трябва да се допуска, че органите на местно самоуправление не могат да повдигат спор за компетентност, когато той засяга или пряко произтича от действащо законодателство. Това е особено съществено, защото почти изцяло правомощията на органите на местно самоуправление произтичат от закон /така чл. 141 и други от Конституцията/. Не е без значение и обстоятелството, че един подобен спор за компетентност, на база на законопроект, дори да възникне в началния момент на предлагана законодателна промяна, може да стане приложимо право, преди произнасянето на Конституционния съд по същество, с оглед технологичните срокове по чл. 67 и сл. от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание от една страна и от друга сроковете, в които се произнася съда. Очевидно е, че в тези случаи, касаещи действащи закони, решението на Конституционният съд ще има характер на тълкувателно, а диспозитивът му - основание и задължение за законодателна промяна.

Конституционен съдия: **Владислав Славов**